

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lvдовici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De
Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis**

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum
Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiæ Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 26. In qua modus quidam orandi traditur, applicatis internis animæ
sensibus ad Mysteria quæ sumus meditati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

MEDITATIO. XXVI.

*IN QVA MODVS QVIDAM
orandi proponitur, quo ad mysteriorum
qua meditati sumus, contemplatio-
nem internos animæ sensus
adhibemus.*

*N Paragrapho II. Introductionis
prima Partis, memini cuiusdam
modi orandi, qui fit applicatio ad
fidei mysteria sensibus; quanuus ad
contemplationem magis ille accedit, quam si
verè meditatio. Ut enim eodem loco Paragra-
pho 10. dictum est: Meditatio, ab uno in aliud
ratiocinando, occultas querit veritates; prout
hactenus factum est: Sed contemplatio est sim-
plex quidam veritatis intuitus, absq; ratiocina-
tione; in quo magni admirationis, & amoris af-
fectus excitantur: qui quod ut plurimum, post
ratiocinationem in meditatione adhibet, &
obtineantur: merito postquam hac Christi my-
steria meditati sumus, ad singula reuertens,
adhibita hac affectuosa contemplationis me-
thodo, quam sensuum applicationem vocamus.
Nam ut externi sensus breuiissimè, & absq; ra-
tiocinationis ambitu, sua percipiunt obiecta,
delectantur. eisq; afficiuntur: ita in contempla-
tione, interni animæ sensus, (qui sunt ipse ani-
ma facultates, cum actuum suorum varietate)*

absque

absque nouo ambitu, ijs solum premisso & intencionibus, quaæ alias sunt adhibita, has sententias & expeditas veritates, cum admirandis deuotionis affectibus percipiunt; præueniente maxime eos Deo speciali gratia sua, sine qua rationem, qua ipsam contemplationem auspice-
mur, nec attingemus quidem, sicut allegato loco dictum est: quamuis ex parte nostra, ea, qua se-
quitur, methodo, non nihil nos iuuare possumus.

PVNC T V M I.

PRIMVM erit, interno animæ nostræ O-
CVLO (sive imaginatio sit sive intelle-
ctus) personas illas, quæ in specu illa
Bethlehemitica, aut in Hierosolymitano té-
plo v.g. conueniunt intueri: & quid agant: cæ-
terasq; circumstantias, quæ videndi facultate
percipiuntur, obseruare: & affectus admirati-
onis, amoris, gaudij, compassionis, gratulatio-
nis, & imitationis ex eis haurire. Quod si nouæ
aliquæ cōsiderationes, aut ratiocinationes (vt
interdum Deus solet communicare) occurrēt,
nō repellendæ sunt, sed admittendæ: & tādiu
in eis hærendum, quandiu lux durat oblata. cu-
ius hęc est praxis. Cūm Deum hominem in sta-
bulo inter bestias versari intueor, humeros
meos cum admiratione, & stupore contra-
ham, ob tantam in tanta maiestate humilitatē;
cūm eundem infantulum tenerum cerno, quod
mihi fiat amabilior, (infantes enim sunt ama-
biles) pretiosissimi & pulcherrimi infantuli
amore liquefac : ac eidem ut fratri natu-

maxi-

maximo, Patris mei primogenito: & ita meo,
vt pro me ipso & in bonum meum nascatur,
ab blandiar: Iatuens cor eius amore præ salu-
tis meæ desiderio flagrans: lacrymas præ meo-
rum scelerum dolore fundens: seque Patriæ
terno pro eisdem offerens: cor meum illi con-
iungam, vt amorem & dolorem ei reddâ: col-
loquia cum eo miscebo, vt me sibi coniungat.
Similiter eius aspiciens virtutes, paupertate-
m, humilitatem, mansuetudinem, patien-
tiā: eas in usum meum, illius instar, qui myr-
rhæ fasciculum conficit, colligam: quem ante-
pectus meum appensum, memoria causa, & in
corde reconditum gestans, quām potero te-

^a Cant. 1.13. nerimē illi dicam: a *Fasciculus myrrae duci-
tus meus mibi*. Idem vero fieri poterit, oculis
in B. Virginem coniectis: inspecta enim eius
modestia, deuotione, & in conspectu infan-
tuli reverentia: admirationis, & eam pro vir-
ibus imitandi affectus, excitare licebit: sicut
etiam conspectis eius, ex compassione infan-
tali lacrymis, desiderium concipiam, me illi
coniungendi, simulque cum ea compatiendi.
Similiter Sanctum Iosephum, & Simeonem &
eorumque feruorem ac spiritum, aspiciens de-
tot in eos à Deo collatis beneficiis ac donis
admirabor: excitaboque desiderium eos,
quoad potero, ac debeo iuxta faculta-
tem meam, imitandi.

PvN-

PUNCTVM II.

SECUNDO, AUDITV animæ interno au-
scultanda sunt, quæ ibi proferuntur ver-
ba; & quæ Deus cordi meo dignabitur in-
spirare. Est verò obseruandum non pro hoc
tantum puncto, sed pro quavis etiā siue men-
tali, siue vocali oratione: (quod prædictæ In-
troductiōis §. 3. insinuatū est) constitutis
nobis coram Deo, & hæc mysteria int̄ ecclibus,
expedire, tantisper magna reuerentia & at-
tentione expectare, atque si audire vellemus
aliquid à Dco nobis dicendum, aut eleemosy-
nam accipere, quæ eo loci dist. ibui consuevit:
collocares nos ipsos, (vt Cananæa illa Chri-
sto dixit) sicut solet a catellis ante mensim a Matt 15.
domini iui, oculis in eos, qui assident, confi- 27.
x:is, expectans, bolum aliquem sibi prouici, aut
cadentes ē mensamicau: aut, sicut David dice-
bat, b sic ut oculi seruorum in manib: dominoꝝ b sal. 122:
suorum, expectantium ea, quæ a dominis im-
perentur. Ita enim Abacuch face: se fareba-
tur dicens: c Super custodiā meā stabo, & fi-
gam gradum super munitio: em: & aut. im-
plabor, vt viae m, quid dicatur mihi, & quid
respondeam ad arguētem me: quasi distinctiūs
diceret: in contemplatione nica constitutus
auiculabo, quid mihi Deus inspirare & ad
cor loqui, dignabitur; siue ob mala mea ar-
guat, & corripiat; siue consoletur, & exhor-
tetur ad bona, quæ facere enor; siue quid de-

c. Abac. 2.

sideriis meis internè, vt Simeoni oranti, S. Spiritus respondeat. Post breuem in huiusmodi silentio & expectatione moram, si nullā Dei inspirationem sensero, non otiosus diutius hærebo; sed ipsum ad loquendum prouoca-

d 2. Reg. 3. bo dicens cum Samuele: d Loquere, Domine,

10. quia audit seruum tuus: aut cumi sponso ad spō-

7. Caut. 2. 14. fam, e Sonet vox tua in auribus meis; vox enim

tua dulcis mihi. O Deus æterne, qui per Propheta 2. 14. phetam tuum dixisti: f Ducam eam in solitudinem, & loquar ad cor eius, effice in spiritu meo interiorem hanc solitudinem à variis cogitationibus; vt solus soli mihi inspirationibus tuis loquaris; ego verò attentissimè, quæ dixeris, audiam, & exequar promptissimè.

Constitutus itaque in conspectu huius infantuli audiā interiori animę auditu, quæ verba ipse æterno suo Patri loquatur, dulciaq; illa vtriusq; colloquia in negotio nostræ salutis: gaudebitq; anima mea, illos, & de re mea colloquentes, audiens, fructumq; ex eo aliquæ hauriam. simul etiam externos eius gemirus audiens, peccata mea gemere discam. Audiam, quæ idem mihi diceret puerulus, si eo loco & occasione mihi loqui voluisset, per amanter enim superbiam meam vanitatemque & in vestitu curiositatem reprehendere; &, vt insans ego fierem, meq; æterno suo Patri in fidelem seruum offerrem, exhortatur. Hæc omnia verba audire, & h. lari vultu excipere me decet; Deumq; demissè orare, vt cordi meo ea dignetur imprimere, ad illa exequenda parato. Si

mili

militer, quid B. Virgo loquatur, attēdā; quidq̄ Spiritus S. Simeoni dixerit; & quid ipse Simeon, cū suum vidi impletum desiderium: discamq; ex illorum verbis, loqui cum Deo.

P V N C T V M III.

TERTIO, interiori ODORATV percipiendus est suauissimus ille odor cælestis fragrantia, quæ ab Infantulo eiusq; virtutibus spirat: qua confortatus, ad eas virtutes imitandas animabor. Quod vt efficaciū sentiā ATTENDAM PRIMVM suauissimū illū odorem, qui ex operib^o & virtutib^{us} illius infantis prodibat, ita Patrem æternum recreare: vt potiori quām Isaac iure dicere possit: a Odor filii mei, sicut odor agri pleni, cui benedixit D^o minus. ATTENDAM DEINDE, quantoperè animæ iustæ odore illo recreentur: quemadmodum illa dicebat: b Post te curremus, in odorem vnguentorum tuorū. Christi enim paupertas, humilitas, mansuetudo, tantā ex se fragrantiam emitunt, vt deuotorū corda rapiant, trahantq; post se, ad coniunctionē usq; cum ipso. DENIQUE attēdam, quā suauiter Deo & hominibus redoleant, obedientia, modestia, humilitas, patientia, & charitas in quacunq; illæ anima eminenter appareant: & quām ædificet Ecclesiam totā, & singulos proximos. Quamobrē Apostolus de iustis dicebat: c Christi habens odor sumus Deo. Contrà verò quām sordeant Deo & hominibus, superbia, inobedientia, immodestia, & aliud quocunq; vitū: aduertamque quām procul à sancto illo loco,

in quo

a Gene. 27.
27.

b Cant. 1.4.

III.

c 2. Cor. 2.
15.

I.

II.

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

in quo infans eiusque mater erant, talis frēco
abfuerit: & quām porrō deceat, eundem ab
anima mea remotissimē abesse: ne, cui placet
omni iure debeo: eidem in aliquo displiceam.
O Infans dulcissime, cuius vestes (quæ tua sunt
opera) iustar sunt campi florū odoriferorū
eis me, quæ so, indu: vt & ego æterno tuo Pa-
tri odore bono fragrē: & benedictionem pro-
pterea mihi per te impetrat, quam eisdem tu
ipse es promeritus. Sentiat anima mea diuino-
rū tuorū odorum fragratiā, qua tractus post
te, virtutū imitatione curram, donec ad carmē
prēmium, & tui fruitionem perueniam, Awē.

P N C T V M IV.

QVARTO, interno animē GESTATO,
suauitas dulcedoq; benedicti infantis
eiusque virtutum est delibanda, atten-
dendo, quām illæ Deo ipsique infantulo sine
iucundæ; imò & ipsis earum imitatoribus.
Ideoque me ipsum ad illud Dauidis experien-
tia Psal. 33. 9 dum accommodabo: a Gustate & videte, quod
suavis est Dominus. O quām sibi Pater æternus
in tantis filij virtutibus complacebat! & ipse
filius in eo, quod æterno suo Patri in omnibus
placeret! Quanta iucunditate puerulus affi-
ciebatur, seipsum pauperem, despectum, in a-
nimālium præsepio iacentem cernens! quam
dulces suavesque illi erant ipsæ, quas funde-
bat, lacrymæ! quamque gratum, in omnibus
paternam voluntatem explere! gratius pro-
cul du-

cui dubio ipso, quod ex matre sugebat pectori. Ad eius ego imitationem conabor, altè de hac ipsa dulcedine, ac suavitate sentire, quā Deus contemptui, labori, paupertati, lacrimis, infantis huius exemplo dulcatis, consueuit commiscere: eoque affectu excitabo in anima mea famem & appetitionem magnam, res huiusmodi gustandi, & spiritus sapores percipiendi: quod carnis mihi deliciæ displaceant. Eodem affectu ad illam dulcedinem, attendam, quam S. Simeon ex infantili hausit aspectu: quæ adeò fuit excellens, ut rœdium illi statim attulerit videndi, gustandive rem aliquam huius vitæ; immo & ipsam illi mortem dulcem reddiderit. O Deus æterne, b quām b Psal. 30.
magna multitudo dulcedinis tua, quam abscon- 20.
disti in te; quanto autem erit maior,
te diligentibus! fac me vel eam delibare; ut omnibus, quæ in terra delectant, renuntians,
cœlestium tanum gustum diligentius requiram, Amen.

CONTRA etiam licet estimare, quanta in vitiis ipsis lateat acerbitas; & in ea mente, quæ propriam sequens voluntatem, eius se appetitionibus tradit. Reflexione autem facta ad ea, quæ in me geruntur, dum peccatum admitto, acerbitatem illam gustare nunc conabor, quam tunc experior; eamq; mox detestas, expuam: & firmiter statuam, nolle amplius iam degustare, illius memor teremiæ sententia: Arguet te malitia tua, & auersio tua in crenabit te: Sciro & vide quia malum ēr; an? c Terem 2.
19.

rum est , reliquiss te Dominum D E V M
tuum.

P V N C T V M V.

QVINTÒ, interno animæ TACTV contingendæ sunt Infantis I E S V veste, præsepij fenum, speluncæ pavimentum, corde meo omnia amplectendo, & ex osculando: magnam hac ratione eorundem in me opinionem, amorem, & estimationem in generare, mihiq; propterea tanquam pretiosissima eligere studens: & quasi præfens adfert, Infantulum ipsum accedens, eius pedes tangendi, amplectendi & osculandi facultatem petam: vbi simul peccata mea deflens, eorum veniam, sicut altera Magdalena impetrè maiori deinde fiducia etiā permitti mihi rogabo, manus ex osculari, & in eisdem me oblectare, atq; ab eis benedici: aut ulterius, si am meon, eundem in vlnas meas accipiens, magno amplectar amore: petens, me vt ipse ita amplecti dignetur, ne vñquā ab ipso se parer. Quòd si ad sponsæ peruerterim perfectionē,

Cant. 1.1.

b Cant. 5. 46.

quæ dicere ausa est, a O sculetur me osculo ornari: tunc adspirare licebit etiam ad diuinum illud vultus contactum; & ad vnitatem cum ipsi diuinitate in amore perfecto: vt me solo ipius aspectu & amore exsatiem. O quanta dulcedo suauitasque percipitur ex spirituali huiusmodi contactu! quo (vt ipsa etiam dixit sponsa) b anima liquefit, vt dilectus loquitur & venter ac interiora omnia, intremunt ad tactum eius, quem ad se introducere gestiunt.

CON-

CONTINGENDA codem modo sunt le-
ctuli infantis duricies, frigoris rigor, (quo af-
ficietur) pannorum quibus inuolutus & li-
gatus manebat, angustia: ex quo desiderium,
duriora & asperiora, Infantis huius amore,
contingendi & in me experiendi: fugiendi ve-
rò blanda & mollia, quæ idem Dominus adeò
horruit excitabo.

M A D I T A T I O N I huic finis imponetur col-
loquio cum Infante ipso Iesu Domino no-
stro, eum orando, ut animæ meæ sensus puri-
ficare & clarificare velit, quod eum & sentiam
& vt ipse vult, amem: c reformati cupiens (vt c Rom. 12.2.
ait Apostolus) in nouitate sensus mei, ut pro-
bem, approbemque, voluntatem Dei bonam &
perfectam, ad eiusdem gloriam, in æterna sæ-
cula, Amen.

MODVS ALTER EOSDEM
Animæ sensus in oratione appli-
candi, cum variarum vir-
tutum actibus.

NTER eas virtutes, quæ intelligē-
tiam & voluntatem nostram (qui
spirituales sunt animi sensus) per-
ficiunt, quinque sunt insigniores.
S. Bonaventura:
Itiner. mentis ad Deum
cap. 4.

quinq; corporis sensibus respondentes: quo-
rum actibus, modus quidam orandi, circa præ-
dicta mysteria, valde utiliter exercetur, sic:

VISIÖ est lumen FIDEI, qui, et si tanquam

S 2 in spe

I.

